

endiñar

Ger: endiñando • Part: endiñado

INDICATIVO

	Presente	Pretérito perfecto simple	Pretérito imperfecto
yo	endiño	endiñé	endiñaba
tú/vos	endiñas / endiñás	endiñaste	endiñabas
él/ella/Ud.	endiña	endiñó	endiñaba
nosotros	endiñamos	endiñamos	endiñábamos
vosotros	endiñáis	endiñasteis	endiñabais
ellos/ellas/Uds.	endiñan	endiñaron	endiñaban
	Futuro	Condicional	
yo	endiñaré	endiñaría	
tú/vos	endiñarás	endiñarías	
él/ella/Ud.	endiñará	endiñaría	
nosotros	endiñaremos	endiñaríamos	
vosotros	endiñaréis	endiñaríais	
ellos/ellas/Uds.	endiñarán	endiñarían	

SUBJUNTIVO

	Presente	Pretérito Imperfecto
yo	endiñe	endiñara / endiñase
tú/vos	endiñes	endiñaras / endiñases
él/ella/Ud.	endiñe	endiñara / endiñase
nosotros	endiñemos	endiñáramos / endiñásemos
vosotros	endiñéis	endiñarais / endiñaseis
ellos/ellas/Uds.	endiñen	endiñaran / endiñasen

IMPERATIVO

	Afirmativo	Negativo
yo	—	—
tú/vos	endiña / endiñá	no endiñes
Ud.	endiñe	no endiñe
nosotros	endiñemos	no endiñemos
vosotros	endiñad	no endiñéis
Uds.	endiñen	no endiñen